

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 108. Aliæ rationes a Fesulano Episcopo propositæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI. *quod neutiquam evenisset, ubi uerba sin-*
A.C 1546. gulorum placita colligerentur, ac refer-
rentur.

Verum Montanus Cardinalis, cum rem adeo præcipitari nollet, nequaquam Paceci sententiæ suffragabatur, hic quidem Montano exponebat, quod sint quidam ex Patribus, ac inter eos Cavenfis, Bituntinus, alique, qui nondum sua suffragia tulissent, suamque mentem prius exponere cuperent, ut proin illis ejusmodi libertas denegari haud possit, nihilominus Præses nil aliud respondit, nisi ad ea esse transeundum, quæ in proxima Congregatione agitanda forent^(*).

§. CVIII.

*Aliæ rationes a Fesulano Episcopo
 propositæ.*

Posthæc Fesulanus Episcopus quædam, quæ proponeret, sibi esse significavit, cœpitque prolixam dicere orationem, verum Pacecus, quod ipse suscitatus tumultus auctor haberetur, animad-

(*) Cum Continuator totus in eo esset, ut Legatos Pontificios insimulet, perinde ac si Patribus suas sententias proferendi libertatem ademissent, hinc de hac Præsidis pertinacia mentionem inspergere præsumpsit: cum tamen Pallavicinus ab

Sæcul. XVI.
A C. 1546.

vertens, cupiensque, se ab hac labe liberare, perorantem interruptit, petiitque a Legatis, ut ipsi ex Fesulano sciscitarentur, an de eodem dicturus esset argumento, de quo jam in præterita Congregatione disputaverat. Negavit ille, moxque sermonem suum profecutus ita effatus est: *Valde miror, Præsules ad hanc Synodum convenisse magnis sumptibus & gravibus incommodis, & tamen ipsorum sententias ne libertatem quidem obtinere, sed violenter privatos inter cætus velut inter custodias coarctari: expergiscantur tandem Antistites, ac confiderent, quam inique cum ipsis ageretur, quam studiose daretur opera ad minuendam eorum auctoritatem injunctis legibus, & rem familiarem impositis sumptibus: per nova semper privilegia subditi attolluntur, per novas decimas Episcopi deprimuntur: quid tandem ipsis reliquum fiet, nisi inane nomen Episcopi? quomodo tolerandum, haberi conciones a Cænobitis in ipsorum Diæcesibus, non petita ab Episcopis facultate, nulla habita*

Nn 3

bo-

eo citatus oppositum referat: *Quare, inquit ille, utrique & cuicumque volenti potestas loquendi facta, sed hi ambo nihil sibi addendum suppetere responderunt, ut qui cætibus privatis interfuissent, ibique abunde sententiam dixerint.*

Sæcul. XVI. A.C. 1546. *bonoris declaratione Infularum dignitati, sed ea ratione, quam propositum Decretum præscribat, ut nihil amplius juris relinqueretur Episcopis, præterquam ut chirographum, signumque religiosorum Præsidium agnoscerent? Confectum est quidem Decretum plurimis vocibus consulto ambiguis, sed nihil sub ea implicatione tandem reperitur, quod Antistitum jurisdictionem restauraret: ubi illud a Patribus comprobabitur, perinde erit, ac si consentirent, ut ipsi deprimerentur, & Regulares audentiores evadent ad confidentius spargendum, uti solebant, venenum inter ipsorum ovilia. Equidem convocati sunt a Pontifice Patres ad expurgandam Ecclesiam corruptelis, & tamen in hoc Decreto corruptelarum omnium sentina adhuc continetur: a delectis Censoribus fuit inter graves corruptelas connumeratum, quod Verbum Dei a veris & ordinariis Administris, hoc est, Episcopis & Curionibus, per Canones & documenta neutiquam exponatur; hujusmodi tamen abusus non aboletur, sed confirmatur a proposito Decreto. Nolo diutius immorari in enarrandis scandalis, quæ istorum opera populorum animi frequenter passi fuerant: hoc unum satis; ab ipsis cuncta Episcoporum munera occupata, solos e suggestis Evangelium explicare; solos e sacræ Confessionis tribunalibus ani-*

mos fidelium regere, susdeque omnia per-
vertentes. Ergo in Jesu Christi nomi-
ne, cujas vices in terris geritis, vos ip-
sos in pristinam auctoritatem restituite,
ingentem illam rerum perturbationem a-
moliimini, quæ unitatem Ecclesiæ contra
jus fasque humanum atque divinum in
partes discindit. Dein ad Legatos con-
versus, duos priores sic admonuit: Vos
ipsi quoque meri Episcopi quondam fui-
stis, & nunc pariter Episcopi estis; pro-
inde vos decet sacrosancti Ordinis digni-
tatem non imminuere, sed augere.

§. CIX.

*Primi Legati responsum ad hujus
Episcopi orationem.*

Cardinalis Montanus, cum hujus Præ-
sulis orationem non sine fastidio per-
ciperet, tantamque illius temeritatem
plectere percuperet, ab eo sciscitabatur:
Num firmiter persistat in provocando ad
Dei tribunal, ut in superiori cætu pro-
vocaverat? Ad hæc Fesulanus respon-
dit: Cum a Legatis fuerim privatim ad-
monitus, perinde quasi hujusmodi provo-
catio, facta cum pertinacia, hævesim sa-
peret, plurimas vobis gratias profiteor,
simulque declaro, me in eam sententiam
hæud locutum; & utcunque id esset, se-
cundum eam significationem mea dicta re-

N n 4

voco,